

(א) נעלם פג' ; (ב) סכת קד' ;
 (ג) וואס' מושג'ן כט' ; (ה) עירכו'ן כט'
 (ו) ואס' מושג'ן כט' ; (ז) נעלם'ן וואל'ן מירקסט
 (ח) פס' מושג'ן כט' ; (ט) צוילידן'ן לא' בז'ולס'ן ודריקת'ן גולד'ן'ן עלי'ן
 (י) קמ'ל'ן, בז'ל'ן, זט'ן, פט'ן

ונג זה צר וঅস্তৰাৰ ও মৰপত্তন কোনো বিশেষ অধিকার নাই।
ככל מעתה פון (על דג. פ'). נומס סדרים גמלפקט רמי
וככל ספיר לדבניליזן נוי מולפקט נזקן ונוי מכל נזקן דבניליזן מומי

מוספֶ רְשָׁי

שוחה

112

ט' ט' ט' ט' ט'

טפח:

רבינו חננאל

מד' רצינו היינו נלהך דגוי
וחמלת כייס לו צמוניה וגרם
ונשנה יתלה לנו'ך הייטניין
ויאנו

כל גנות פרק תשיעי עירובין

עין משפט
נֶר מְצֻוָה

ל

ח א טו צ' ע' ג' קי
 שט טען ד:
 ג ב צ' ג' מלכט
 עידיזין סלצ דס מגן
 גלוין ה עטצן ג נול
 צ' ע' קי סס טען:
 ג טודצ' ע' סס טען 7
 וקי סמס טען:
 ח ד מ' ז' מלכט
 נסלה גאנַה יט
 פונזען צ' ג' לו קענַה:
 מט:

יבינו חנן אל

וזה אמר רבי יוחנן הילכה כתמת משנה. וכקה דקמס וויה' כ ממלוקת הום וויה' נצחון^ג (mittuta דר מ"ז): לחן קלכה כתמת מילא^ה ג' לכלל כתמות חדב' סטס קלביס לנפי' סייח' סטה' חוץ נפקה מינין דבנלו סכ' פליגין^ד עלייה ומירין' קדר' ח' כן דעיקר קווטין לורי' מיניה חיל' דל' נו וויזה סדר' שוי ממלוקת וויה' כ סטס ממלוקת צטלא' חליות צמי' שאותו^ו יוסטו' נצעל דר מ"ז: וסטס בפליך חלון^ז נעל דר ש': חיל' סטה' ח' פליגין^י גניזה:

ומפני מה אין נותני חצר ש-
ערובה לחצר שעירבה.
נמסוס דה'ילי צלהמת עלייבס ווימת לָל
עיליבס נקט טה' ליינט ווותה סדין
תקסוס מוי למינער מפני מה אין
וונמאנן קעל צעליבס לא-עליבס
ובקונעלם פיעס פיפר:

איכא דאמריו אף לשעריך בראות. לפ' ושתיהם מותרות. צב' שעריך לומדי קניין סמ' לתרמי גפלק צב' (ניש' דף עז.) ר' יומן מלמר ^ט מה' מוחודש ולמי יומן נטעמים לדין גז' יילגנמל מה' נלהפוקי מהני לדתים מהר סכ' נמי אל גז' גול דלגנמא חמ' נלהפוקי מונחן לא מורה ובמה' נטעמים זום דס' היפלו ר' דגון קה' גז' מולדב' נם גול א':
אף גג דקאה דרטיה דרבנן. סיינו כליטנמא קמלה לד' יומך לענגב ^(ט): **גפנום** בגדרה האedor

וזה אמר רבי יוחנן ה' ממלוקת טוֹ ואמוּן צ' טהוּנ'ג' דלכל ספקות חכמי' מיניה דבנ'מו סלי פלני רבנן

זה באשו פרודו
שם ואלו עליין מכאן
ירידו למיטה מאי
והוא תני רבינו חייא
זומד במקומו ואוכל
אמר ליה^ו וכרי לא
אתמר שת הצירות
אתה ערובה ואחת
גנא נתנן אותה לו
רבבה לא דילמא אתי
חרובקה וחיה בר רב
תיחין אסירות וא"ת
מה אין נתנן חצר
שעירובקה החט כיוון
בחצרathi לאפוקי
מןטרי מאני דחצער
אייכא אמרוי חייא
כבה ושתיון מותרות
הוות לן יושב נושאן

רשות לפ' שאן נהנים
ר' שעירבה החם כיוון
בכחצ' לא שרוו בהו
בחורבה לא מנטרו:
ר' לקטן הנגדל מותר
ולה שנפרצה לקטנה גדר
לה: גמ' למה לי' למ'י
מודצתא אפ' יג' נמי
ירקא דרומי לה רבים א
רובה בר רב חנן ויתר
דורי גדרליה בקטנאות
אסור לזרע את הכל

ומי אמר ר' יוחנן כי. בלאה כל' שמעון (ט) ואפילו שעירבו דחניות רשות
החתם: ונדבר דבון יויריו נמטא. חלמיה חקוק לארוין מומך לאכזרימה
שי הימלה בצלמתם שעירבו חקוק מוקיננה נטה בעירבו חן כבש מה
במנלי מוקיננה: אגנו יאה ו עמוד צמכו. קרכקעיט טקלה. ג' ח'

מי אמר ר' יוחנן בכלי הולך וכוכתל קלים: והוא לוי נא טנאה. **למונתה זו זר במנצמיין:** רבי חייא. **ספידר וקמס מה שבקבילה ממלמדיו** סיפה: מניין נו. **ו שפירושם וטעולן**

שנים ואין מערץ און
אלו עולין מכאן ואוכ
ואוכלים ובלבך שלא
למטה למתה לבתים
ובלבך שלא יהא זה
זה עומד במקומו ואוכ
שנאה ר' חייא מנין ל
וחורבה אחת ביניהם
לא עירבה אמר רב בר
שלא עירבה אבל לשין
לאפוקי מאני דבתרים
אמר אף לשיעורבה ו
שהיתן מותרות מפני
שלא עירבה לחצר
דמנטרו מאני דבתרים
הכא בחורבה כיוון דר
בחורבה לאathi לאפוקי
בר רב אמר אף לשיעור
ואם תאמר שהיתן אם
חצר שלא עירבה לחצר
דמנטרו מאני דבתרים
רבנן דאתי לאפוקי אם
מתני' נג' גודל סמן
והקתן אסרו בחצר ^{ט' ח' ז'}
שהיא בפתחה של גדר
דחצר מה החצר מנכרצה
דומיא דחצר מה החצר
יתיב רבה ורבו זורא
שמע מינה מתרנית
כיצד יגפנום בנדרלה

הגהות הב"ח

۱۰۷

תוספות
עדירן לומר דהאי ליש
בלישנא קמא. מה
ש. ב. בסחדותיה דאמורה,
היריד דאייהו אמורא,
ניצוחת שאין ניכרא
ונען גדור אסקן,
כלא יהה נהרא מבחה
בברבותיהם (בר' בר').

עירבו

לא עירבו

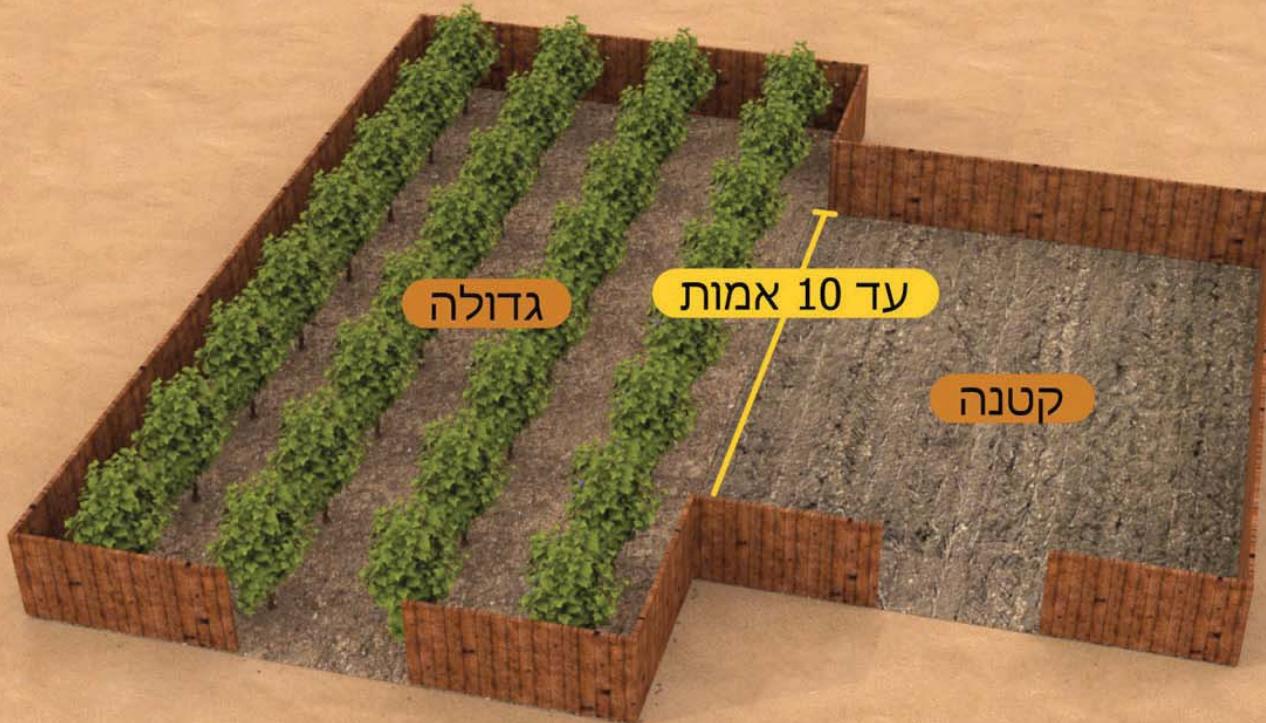

“גָּג גָּדוֹל סְמוֹךְ לִקְטָן הַגָּדוֹל מִזֶּתֶר וְהַקְטָן אֲסּוֹר”
וּבְרַשׁ “דָּלְגָּבִי גָּדוֹל הַךְ פִּירְצָה פְּתָח הַוְּא דְשָׁרֵי בְּנִיפּוֹפִי”

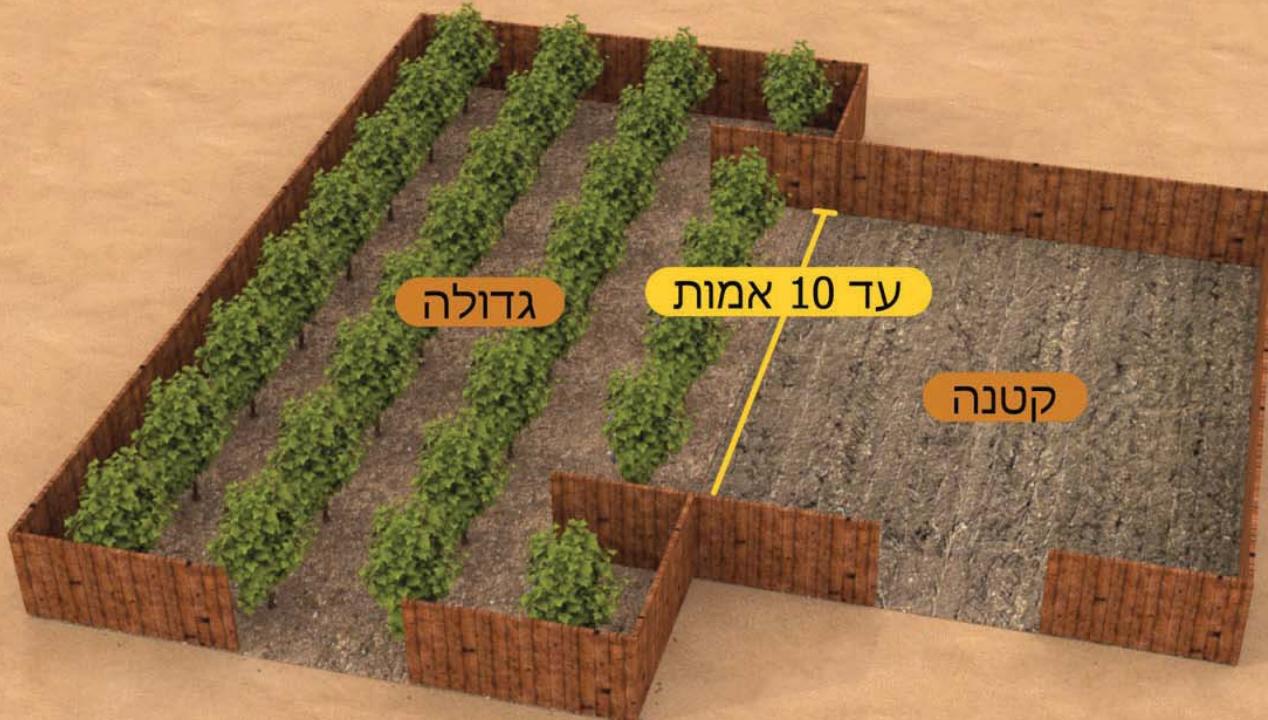

חצר גדולה שנפרצה לקטנה קטנה מותרת וקטנה אסורה

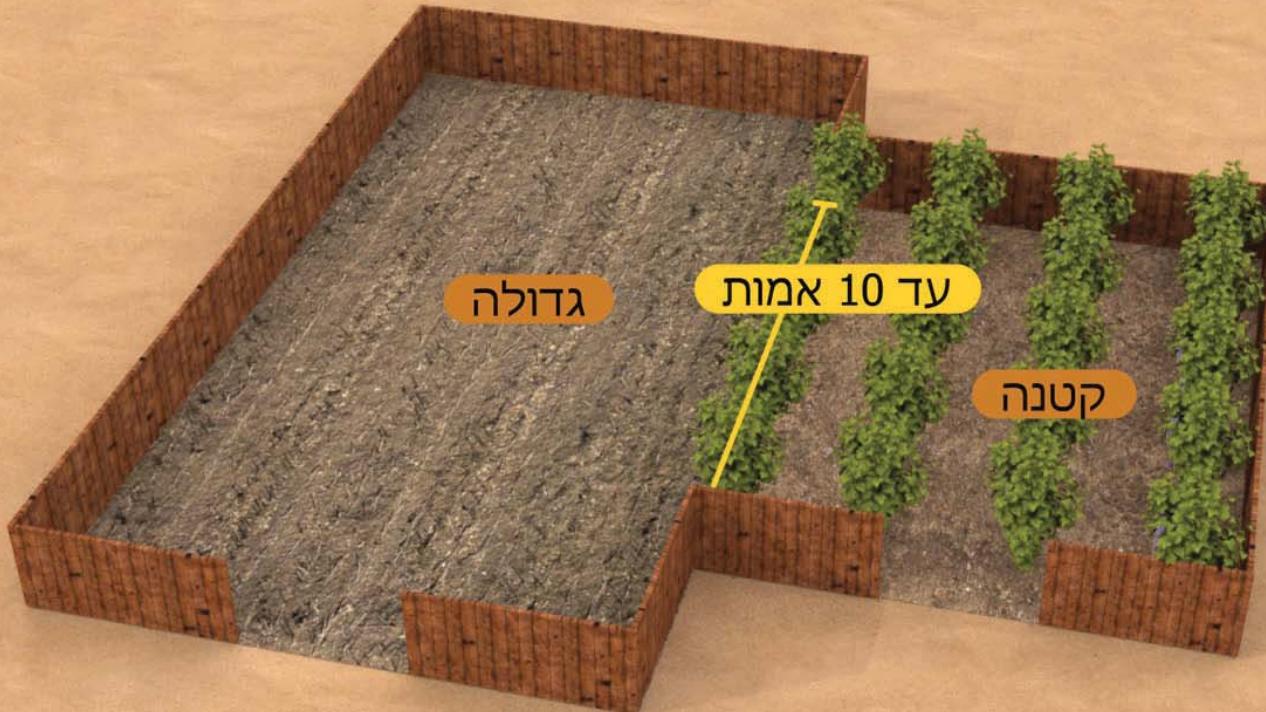

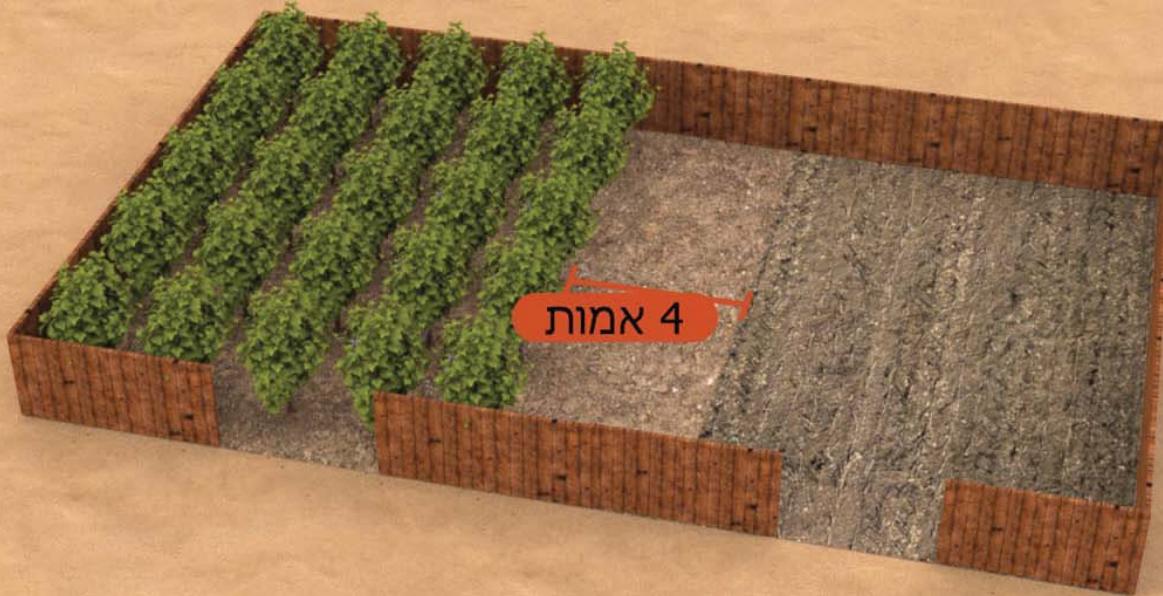
גפניהם בגדולה אסור לזרוע את הקטנה

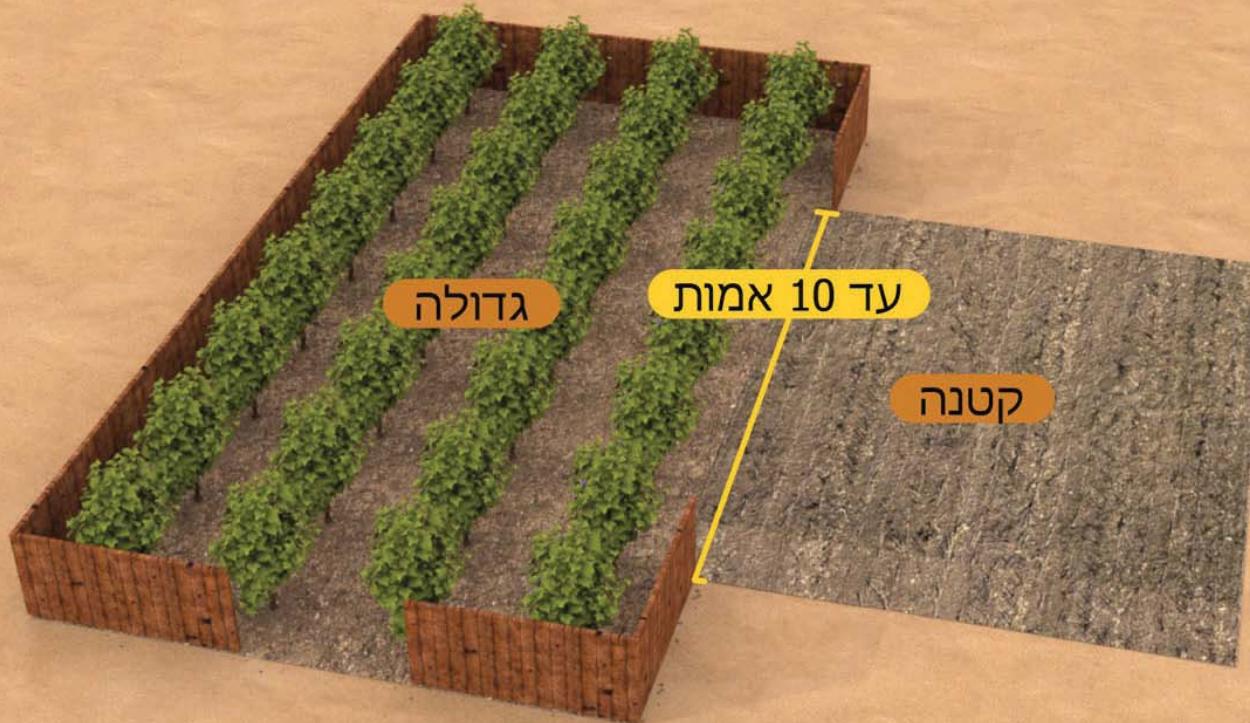
למ"ד נראה מבחן ושה מבפנים נידון משום לחי ופתח מיiri בנכנסין כותלי קטנה לגדולה

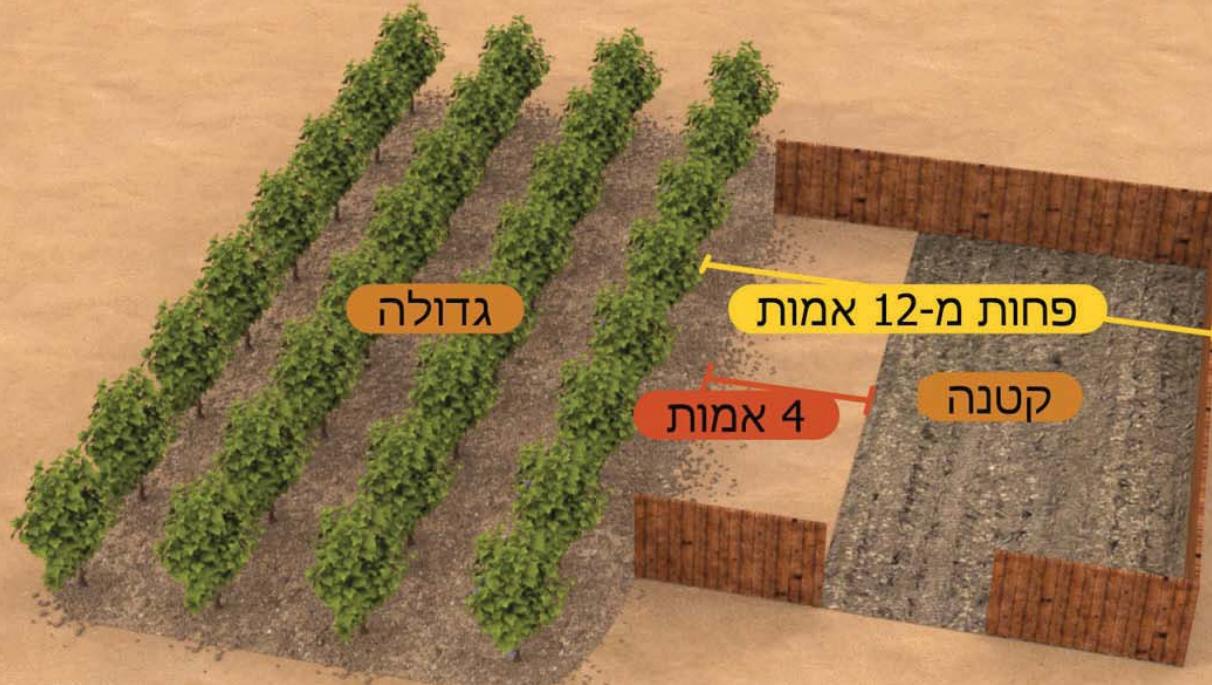
גפניהם בקטנה מותר לזרוע את הגדולה

א"כ מצינו מהיצה לאיסור שאילמלי אין מהיצה מרוחיק ד' אמות וזרע (לפירוש)

אבל מקטנה אינו רוצה להקשות שם אין בכלל מחיצות של קטנה אין צורך להרחיק

והיה נראה דה"פ מצינו מהיצה לאיסור שם אין מהיצה כלל לגדולה מרחק ד' אמות בקטנה
וזורע אף' אין י"ב אמות מהברם שבחוץ לצד הכותל שבחוץ של קטנה

ואילו השווה את גיפופיה גדולה נמי אסורה